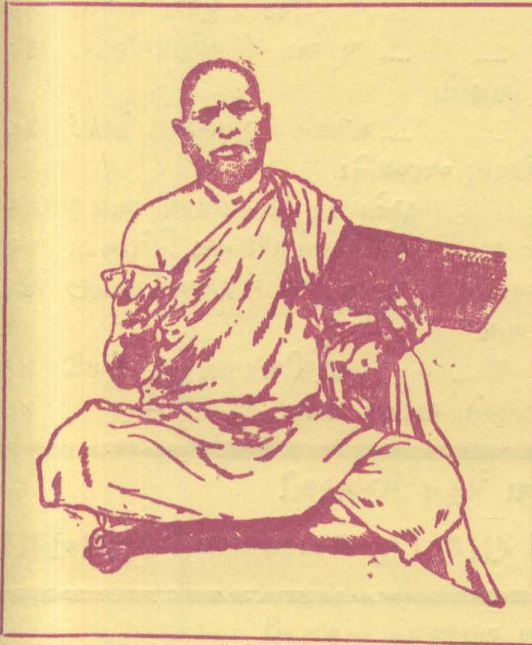

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHREE ATMANAND PRAKASH

પુસ્તક : ૯૬ ❏ અંક ૫-૬

ફાગણ-ચૈત્ર
માર્ચ-એપ્રિલ : ૯૯

❏ આત્મ સંવત : ૧૦૩ ❏

❏ વીર સંવત : ૨૫૨૫ ❏

❏ વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૫ ❏

શ્રદ્ધાવાનમાત્મનો, ભૂયો જન્મનઃ કર્મણસ્તથા ।
દુઃલાગમે સુચિત્તસ્ય સમર્પયતિ ધીરતામ્ ॥

આત્મા, પુનર્જન્મ અને કર્મ વિષેની શ્રદ્ધા
દુઃખના વખતે સુર ભાણસને ધૈર્ય સમર્પે છે.

Faith in soul, rebirth and karma bestows
courage and patience on the person
who is goodminded, when distress befalls him.

(કલ્યાણભારતી ચેપ્ટર-૨૩ : ગાથા-૧૫ * પૃષ્ઠ ૪૮૨)

મહાકવિશ્રી

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ (કાવ્ય)	પ્રેષક : મુકેશ સરવૈયા	૩૩
(૨)	પ્રભુ મહાવીરનો સંદેશ	પૂ. આ. શ્રી યશોવર્મસૂરિ.	૩૪
(૩)	આજના યુગમાં ભગવાન મહાવીરના સિદ્ધાંતો વધુ આવશ્યક છે....	સંકલન : કુમારપાળ દેસાઈ	૩૮
(૪)	પૂ. શ્રી જંભૂવિજયજી મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનો (હપ્તો ૧૨ મો-ગતાંકથી ચાલુ)		૩૯
(૫)	શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના પેટ્રન-આજીવન સભ્યોને આખરી નમ્ર નિવેદન....		૪૨
(૬)	મા-બાપ અને સંતાનો વચ્ચે સ્નેહભાવ	પૂ. પં. શ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી	૪૩
(૭)	માનવીના વિચિત્ર મનને લાભ ન દેખાય ત્યાં સુધી એને કશો લોભ જાગતો નથી....	લક્ષ્મીચંદ્રભાઈ છ. સંઘવી	૪૬
(૮)	શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો પાલીતાણુનો યાદગાર પ્રવાસ	—	૪૮

આ સભાના નવા પેટ્રન મેમ્બરશ્રી

શ્રી ભૂપેન્દ્રભાઈ હિંમતલાલ શાહ (સુપરકાસ્ટવાળા) ભાવનગર

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રી

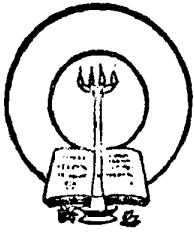
શ્રી પ્રવિણચંદ્ર ગીરધરલાલ શાહ ભાવનગર

શ્રી પ્રતિકકુમાર જયેશકુમાર મહેતા સીકંદ્રાબાદ

સત્ય

સત્યથી ધર્મનો જન્મ થાય છે. સ્થાયી સુખનો પાયો સત્ય છે. જે વ્યક્તિ સત્યને સ્વીકારી લે છે, સત્ય પર જેતું જીવન પ્રતિષ્ઠિત થઈ જાય છે તે નર મટીને નારાયણ બની જાય છે.

સત્યમાં ખૂબ પ્રચંડ તાકાત છે. વ્યવહારિક જગતમાં આપણે અસત્યના માધ્યમથી ઘણું ઉપાજાઈ કરી લઈએ છીએ પરંતુ તેના ફલસ્વરૂપે આવનારા પરિણામોને-દુઃખોને ન સમજવાં તે આપણું દુર્ભાગ્ય છે. સત્યનું વર્તમાન ભલે કઠોર હોય-ભવિષ્ય ઉજ્જવળ જ હશે.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

MAHAVIR

ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ

સમજીએ મહાવીરનો સંદેશ,
છે એમાં અહિંસાનો ઉપદેશ.

આ જગતના જીવ માત્રને, મનથી મિત્રો ગણીએ,
વેરની વાત વિસારી સૌએ, સ્નેહનાં સૂત્રો ભણીએ;
કામ-ક્રોધ-મોહ-માયા તણીએ, કરીએ કંદિ ના કલેશ.

મમતા મૂકીએ સમતા સાધીએ, જુઠી તણીએ અહમતા,
રંગ રાગમાં રમતા-રમતા, રહીએ ના ભવ ભમતા;
સંયમ ઠેરો સંગમ શોધીએ, રોકીએ રાગ ને દ્રેષ.

છોને લડાઈ ભીષણ જામે, શસ્ત્રોના વાયુ વધુટે,
છોને અવનિના આણુ આણુમાં, આણુ ધડાકા ફૂટે;
સત્યતણો વિજય છે અંતે, અનુસરીએ આદેશ.

હિંસાવૃત્તિ હઠાવી દઇએ, અહિંસાને આચરીએ,
પરમ પ્રેમના પાવનકારી, પવિત્ર વ્રત આદરીએ;
શાંતિ આહીએ ને ઉગરીએ, રાખીએ ઉર ઉદેશ.

આવો સૌએ એક અવાજે, ગીતો શાંતિના ગાઇએ,
અહિંસા પરમે ધર્મનો ઝંડો, જગન મહીં લહેરાવીએ;
મુક્તિના મંગળ માર્ગે પહોંચી, પામીએ પુણ્ય પ્રવેશ.

પ્રેષક :- મુકેશ સરવૈયા

પ્રભુ મહાવીરનો સંદેશ

પૂ. આ. ભ. શ્રી યશોવર્મસૂરિ. મ. સા.

જેમની કઠોર સાધના, સાધનાની દુનિયાનું
સીમાચિહ્ન છે.

તે છતાં જેમનો પરિચય આપવો હોય તો....
માત્ર આટલા જ અક્ષરોમાં આપી શકાય કે....

“ જેમના નયનમાંથી
અમી અને આશીર્વાદ
અવિરત વરસ્યા છે
એનું નામ પ્રભુ મહાવીર છે. ”

આજે આ પરમાત્મા મહાવીરનું જન્મવાંચન
પર્વાધિરાજ પશુપ્રભુના પાંચમા દિવસે પ્રત્યેક
જૈન ધર્મ સ્થાનોમાં થશે અને આ વખતે
વર્ષમાં ક્યારેય ન થઈ હોય એટલી મોટી
સંખ્યામાં જૈન ભાઈઓ અને ખેડેનો ભેગા મળી
સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા અને આતુરતા સાથે પરમાત્માના
જન્મ સમયમાં કલ્પસુત્રમાં લખેલા શબ્દો
શુદ્ધિએ સાંભળશે.

પણ વિચાર એ આવે છે કે....

પ્રભુના જન્મવાંચનના શબ્દો સાંભળી
આનંદથી છલોછલ થઈ જવાનાં શબ્દોથી આગળ
પ્રભુનો સંદેશ કેમ ભૂલાય જાય છે ?

આજના જન્મવાંચનના દિને શબ્દો જ નહિ
ઘોડા સંદેશા પણ સાંભળીયે.

પ્રભુ વીરે એમના જીવન દરમિયાન ૨૨૦૦૦
દેશના / પ્રવચનો કર્યા હતા. એ પ્રત્યેક
દેશના, એના પ્રત્યેક વાક્યો વિશ્વના સર્વશ્રેષ્ઠ
જ્ઞાનભંડાર છે, યોગના ખજાના છે. પણ....
આજે આપણે એમના ફક્ત બે પાંચ સંદેશોને
યાદ કરી લઈએ.

પ્રભુ મહાવીર પરમાત્માએ સૌ પ્રથમ સંદેશ
ક્ષત્રિયકુટુંબ નગરની ધર્મસભામાં કે સમવસરણમાં
નથી કર્યો....

પણ....

પ્રભુ વીરે જીવનનો સૌ પ્રથમ સંદેશ માતા
ત્રિશલામાતાની રત્નકુક્ષીમાંથી જગતને અને
આપણી જાતને કર્યો હતો....

✠ પ્રભુજીનો પ્રથમ સંદેશ ✠

માતા-પિતાને દુભાવશે નહીં.... કલ્પસુત્રમાં
વર્ણન આવે છે કે પરમાત્મા મહાવીર જ્યારે માતા
ત્રિશલાના ગર્ભમાં હતા તે વખતે એમણે
વિચાર્યું.... હું ગર્ભમાં હલું-ચલું છું તો મારી
માતાને તકલીફ થાય છે માટે હું સ્થિર થઈ
જાઉં.... ને ત્રણ જ્ઞાનના ધણી સ્થિર બન્યા....

પણ પ્રભુની સ્થિરતાએ માતા ત્રિશલાને
સતાવી દીધા....

એમણે ખાવા-પીવાનું બંધ કર્યું, રાજ-
મહેલના વાજાંત્રો બંધ થઈ ગયા. સર્વત્ર શોક
વ્યાપી ગયો. માતા કહે મારો ગર્ભ પડી ગયો.
મારો ગર્ભ.... ને માતા ડુસડા મૂકીને રડ્યા....
પ્રભુજીએ અવધિજ્ઞાનથી જોયું.... ઓહ! મેં
માતાને તકલીફ ન પડે તે માટે હલવાનું બંધ
કર્યું અને માતા એનાથી દુઃખી થઈ ગયા....

ને.... પ્રભુએ પોતાની જ્ઞાનદૃષ્ટિથી ભાવિ
જોયું કે....

મારા સંયમગ્રહણથી દુર્ઘટના ઘટી શકે છે.

માર્ગ-એપ્રીલ : ૬૬]

૧૩૫

માટે જ્યાં સુધી માતા-પિતા જીવતા હોય ત્યાં સુધી ચારિત્ર ન લેવું. પ્રભુ મહાવીરનો આ પ્રથમ સંદેશ છે કે....

માતા-પિતાને દુઃખાવશો નહિ...

યુવાન ભાઈ-બહેન !

આપણા હૃદયેશ્વર પરમાત્મા મહાવીર પ્રભુને સૌ પ્રથમ સંદેશ જીવનમાં અપનાવો....તું બીજી ચર્ચા પછી કરજે. સૌ પ્રથમ માતા-પિતાની આંતરડી કકળાવવાનું બંધ કર. માતા-પિતાને રડાવી તું પ્રભુને રમરે, માતા-પિતાને વૃદ્ધાશ્રમમાં ધકેલી તું પ્રભુનું મંદિર બાંધે....

એમને જમાડવાનું સુઝે નહિ ને ગરીબોના બેઠી બનવા બંધ, તું મહાવીર પ્રભુને દ્રોહી છે. ધ્યાન રાખજે.... પ્રભુનો પ્રથમ સંદેશ તારા દિલની દીવાલ પર આજ પવે કોતરી દે.... ને જા દોડ.... તારા માતા-પિતાના પગને ચુમી લે બેન.... જા જલ્દી સાસુ-સસરાને વંદી પડ, બાકી યાદ રહે....

ધર્મને જીવનમાં ન બેસાડવો

ને જીવનમાં જ રમાડવો

એ ધર્મ સાથેની ફરેબી છે.... ગદારી છે....

❑ પ્રભુ મહાવીરનો બીજો સંદેશ ❑

“ શક્તિ પ્રદર્શન ન કરો ”

પરમાત્મા વીર જ્યારે થોડાક મોટા થયા ત્યારે રાજા સિદ્ધાર્થ અને માતા ત્રિશલા પરિવાર સાથે એમને લાણવા માટે પાઠશાળામાં લઈ જાય છે. પાઠશાળામાં શિક્ષક એમને લાણવાવાની તૈયારી કરે છે. ત્યાં જ ઇન્દ્ર મહારાજ બ્રાહ્મણરૂપ લઈને પધારે છે ને પંડિતજીને સલાહ પૂછે છે.... પંડિતજી ક્યાંથી આ ઇન્દ્રના સલાહનો જવાબ આપી શકે? ને ત્યારે.... બાલ પ્રભુજી વીરના મુખેથી એ સવાલોનાં સમાધાન ઇન્દ્ર મહારાજ મેળવે છે.

ઇન્દ્રદેવ પંડિતજીના પ્રભુની ઓળખાણ આપે છે.

પંડિતજી ગળગળા બની પ્રભુજીની ક્ષમા માંગે છે. પ્રભુજીનો બીજો સંદેશ હતો કે શક્તિ એ દર્શન માટે હોઈ શકે, પ્રદર્શન માટે નહિ જ.

શક્તિ જો સુધારીની આરતી ઉતારે, શક્તિ જો કોઈને દબાવે! કોઈને રડાવે ને કોઈને કોઈનો બાગ વેરાન કરે! તો એ શક્તિ આશીર્વાદ નથી, અભિશ્રાપ છે. યાદ રહે શક્તિ એ સદ્કૃત્યનું ઇનામ છે. એનો દુરુપયોગ કરે એ બેઈમાન છે. પ્રભુજી કહે છે શક્તિનું પ્રદર્શન ના હોય. મૈા એ દર્શનની ચીજ છે, પ્રદર્શનની નહિ. જો પ્રભુ વીરનો આ બીજો સંદેશ યાદ રાખી લઈએ તો કદાચ જન્મનું વાંચન જીવનનું વર્તન બદલી જ દે.

❑ પ્રભુજીનો ત્રીજો સંદેશ ❑

મેરુ પર્વતને જે પ્રભુજીએ અંગુઠો દબાવીને નહિ માત્ર અડાડીને હલાવી દીધો હતો. આવેલા દુષ્ટ દેવને માત્ર મુઠી મૂકીને હરાવી દીધેલો એ પરમાત્મા જ્યારે ચારિત્ર ધર્મનો સ્વીકાર કરી સાડાબાર વર્ષની આકરી સાધના કરી રહ્યા હતા, તે વખતે દેવલોકમાં ઇન્દ્ર મહારાજએ પ્રભુના અતુલબલની, સત્વની, તપ ને ત્યાગની બીની બીની અનુમોદના કરી. એ વખતે સભામાં બેઠેલો સંગમદેવ સહી ન શક્યો. એણે કહ્યું: તમે એમના છો માટે બડાઈ કરો છો. હું એમને હમણાં જ ચલાયમાન કરી આવું છું.

ને એ પાછું બેઠા વગર પરમાત્મા મહાવીર પાસે આવ્યો ને વિશ્વમાં ક્યારેય કોઈ પર ન થયા હોય એવા ગુદમો અને ઉપદ્રવો કર્યા....

પ્રભુના શરીરને કીડીઓ વિકુર્વી ફાલી નાખ્યું. લોહી-લુહાણ કરી નાખ્યાં. ઉંદરડાઓ છોડીને ભયાનક ડાંસ મચ્છર ને વનચરોને

વિકુર્વાને હેરાન કર્યા. છ-છ મહિના પ્રભુજીને પાર વિનાના હેરાન કર્યા. જ્યારે આ સંગમદેવ હારીને થાકીને પાછો વળ્યો એ વખતે પ્રભુજીની આંખોમાં એના માટે કરુણાજળ ઉભરાયા.

પ્રભુ ધારત તો સંગમદેવને એક મિનિટમાં પુરો કરી દેત પણ પ્રભુએ ત્રીજો સંદેશો આપ્યો.

સામનો નહિ સહન કરો...

આપણે ઊંધા સૂત્રો ગોખ્યા છે. સહન નહિ સામનો કરો. પ્રભુત્વ આ સૂત્ર આત્મસાત્ કરીએ તો અશાંતિનો દાવાનળ શાંત થવાની શરૂઆત થઈ જાય.

અત્યારે બધે જ સામનાના ગીત છે માટે જ ઘરઘરમાં કલેશ અને કંઠાસ જામ્યા છે.

કોઈને સહન કરવું નથી. સહન કરવું એ નાનપ છે, સામનો કરવો એ મદાનગી છે.

સામનો નહિ હવે સહન કરીએ. પ્રભુત્વ સૂત્ર આત્મસાત્ કરીએ. આના વગર છૂટકો જ નથી. રામ સહન કરે, સીતા સહન કરે, કોશલ્યા સહન કરે, લક્ષ્મણ સહન કરે, ભરત સહન કરે, સામનાની તો કલ્પના જ નથી.

ને દુર્યોધન-દ્રૌપદી બે જ પાત્રો મહાભારતના મૂલાધાર બની ગયા.

બે'ય જણાએ સામનાનું ગીત જ ગોખ્યું ને ગાયું. આજે પરિવારના પ્રત્યેક સભ્યો ઘરમાં ભોગા થઈ ગોખો સામનો નહિ, સહન કરો તો....

જીવન વન નહિ, ઉપવન નહિ, નંદનવન બની જશે.

પ્રભુ મહાવીરનો ચોથો સંદેશો હતો નિષ્ક-જતાથી ક્યારેય નિરાશ ન થશો. સાડાખાર વરસની ઘોર સાધના પછી લોકલોક પ્રકાશી કેવલજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ પ્રભુએ જીવનની સૌ પ્રથમ દેશના ઋજવાલિકા નદીના તીરે સમવસરણમાં બેસીને ફરમાવી પણ.... અફસોસ જગતાતની પહેલી જ દેશના નિષ્કજ ગઈ. એમનું પહેલું

વ્યાખ્યાન નિષ્કજ ગયું. કેમ કે કોઈએ દીક્ષા ન લીધી.

પ્રભુનો આ ચોથો સંદેશો છે

જીવનમાં આવતી નિષ્કજતાથી ક્યારેય હારશો નહિ, ડરશો નહિ, નિષ્કજતા એ ક્યારેક સફળતાનો શિલાન્યાસ હોય છે.

સફળતાના શિખરનું આ જન્મવાંચન સાંભળ્યા પછી નિરાશાને આજે જ હાંકી કાઢો. નિરાશ થવું એ તો પ્રભુના જીવનને ભુલવા બરોબર છે. પેલા શાયરે કેટલું સરસ લખેલું છે કે -

“ સુરકીલે દિલકે ધરાદે અજમાતી હૈ
ખવાબો કે પડદે નિગાહોસે હટાતી હૈ
હોંસલા મત હાર ગીરકર મુસાફિર
ઠોકર ઇન્સાનકો ચલના શીખાતી હૈ

ભગવાન મહાવીરનો પાંચમો સંદેશો

ભગવાન માટે જેમને સહુથી વધુ ભક્તિરાગ હતો એવા ભગવાનના અન્તેવાસી ગૌતમસ્વામી ગણધર બીમાર પડેલા શ્રી આનંદ શ્રાવકને ત્યાં ધર્મલાભ આપવા પધાર્યા. એ વખતે આનંદ શ્રાવક કહે છે શુરુવર, મને નરકના આટલા પાથડા સુધીનું અવધિજ્ઞાન થયું છે હું એટલું જોઈ શકું છું. એ વખતે ગૌતમ સ્વામીજી બોલ્યા.

“આનંદ ! આટલું અવધિજ્ઞાન શ્રાવકને ન સંભવે” આનંદ કહે પ્રભુ મને થયું જ છે.

શ્રી ગૌતમસ્વામીજી પ્રભુ પાસે આવ્યા ને કહ્યું પ્રભુ !

આનંદ સાચો કે હું સાચો ? પ્રભુ કહે ગૌતમ ! આનંદ સાચો. ને ગૌતમસ્વામી આનંદ પાસે જઈને ક્ષમા માંગે છે.

પ્રભુ મહાવીરનો પાંચમો સંદેશ છે:-

“ પક્ષપાત કરતા નહીં”.

માર્ચ-એપ્રિલ : ૧૯૯૬]

૩૭

શ્રી ગૌતમ સ્વામી એટલે પરમાત્માના સર્વશ્રેષ્ઠ ને સર્વજ્ઞેષ્ઠ શિષ્ય ને તે છતાં ય પ્રમુખે ગૌતમ ગણધર તરફ કોઈ પક્ષપાત ન દાખવ્યો.

આપણા કુટુંબપ્રેમના તૂટેલા કાચ પ્યાલા-ઓને એકવાર ભેગા કરી પૂછો કે કેમ એ તૂટ્યા છે.

યાદ રહે....

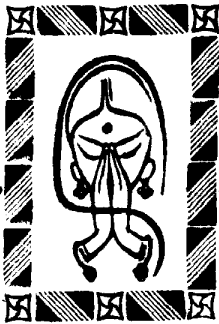
આપણું પાપ તો આપણને જ નડે છે. પણ આપણો પક્ષપાત તો આખાય કુટુંબનો ભુક્કો બોલાવે છે. જીવનના તમામ ક્ષેત્રોમાંથી બે

પક્ષપાત દૂર કરશું તો કદાચ.... આજનું જન્મવાંચન.... જન્મવધાઈ.... એ હંમેશની વધામણી બની જશે.

છત્તીએ આ સદેશાઓ આપણા જીવનમાં આપણે અપનાવી શકીએ ને પ્રભુને કહીએ.

પ્રભુ ! તું આખા જગતને
સુધારજે પણ...
શરૂઆત મારાથી કરજે.

મુ'બદ્ધ સમાચાર દૈનિકના
તા. ૨-૬-૯૭ના અંકમાંથી સાભાર

ઘરની શોભા સ્ત્રી

જેઓને પોતાના લગ્નજીવનમાં સુલક્ષણી નાર મળી છે એ જ સાચા અર્થમાં સુખી છે એવી પત્નિઓથી પતિનો બોજ હળવો બને છે એક સુંદર વાક્ય લખાયું છે કે “સાચી અર્ધાંગના એ જ કે જે પોતાના ઘરને વિશ્રામસ્થાન બનાવે”.

ઘરને સાચા અર્થમાં વિશ્રામસ્થાન બનાવવું હોય તો સ્ત્રીએ સદ્ગુણી બનવું જોઈએ. રાજવૈભવ જેવા ઠાઠમાઠથી ઘરમાં શાંતિ સ્થપાતી નથી. ઘરમાં શાંતિ તો સુશીલ પત્ની જ આપી શકે છે. પોતાના પુરૂષને ઘરની તમામ ચિંતામાંથી મુક્ત કરીને ઓછામાં ઓછા ખર્ચે ઘર ચલાવવું એ સાચી ગૃહિણીનું કર્તવ્ય છે. વધુ આવક હોય તો જ આનંદથી જીવી શકાય એ વાત ભૂલભરેલી છે.

આજના યુગમાં ભગવાન મહાવીરના સિદ્ધાંતો વધુ આવશ્યક છે

સંકલન : શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ

❧ વડાપ્રધાન શ્રી અટલ બિહારી વાજપેયીનું વક્તવ્ય ❧

દિલ્હી યુનિવર્સિટી કેમ્પસની દક્ષિણે આવેલા ભગવાન મહાવીર સેન્ટર અને મ્યુઝિયમના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે ભારતના વડાપ્રધાન શ્રી અટલ બિહારી વાજપેયીએ કહ્યું કે આજના વિશ્વ પાસે અહિંસાને અપનાવ્યા વિના ધીરજે કોઈ વિકલ્પ નથી. મૈત્રી સિવાય ધીરજે માર્ગ નથી અને સહઅસ્તિત્વ અપનાવ્યા વિના માનવજાતનું કોઈ ભવિષ્ય નથી. આથી જ અહિંસા, મૈત્રી અને સહઅસ્તિત્વનાં ભગવાન મહાવીરનાં સિદ્ધાંતો આજના યુગમાં વધુ પ્રસ્તુત અને અનિવાર્ય છે.

વધુમાં વડાપ્રધાન શ્રી અટલ બિહારી વાજપેયીએ જણાવ્યું કે ઇ. સ. ૨૦૦૧માં આવનારા ભગવાન મહાવીરના ૨૬૦૦મા જન્મ કલ્યાણક વર્ષની ભવ્ય ઉજવણી માટે કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા સમયમાં જ રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય સમિતિની રચના કરશે. ભગવાન મહાવીરને શાંતિ અને ભાઈચારાનો સંદેશ વિશ્વને આપવા માટે ભારતમાં સર્વ ધર્મોની વલ્લભ ટેન્ડરન્સ યોજાશે.

આ ઉદ્ઘાટન વિધિ પ્રસંગે મહાવીર મેમોરિયલ સમિતિના અધ્યક્ષ શ્રી દીપચંદભાઈ ગાર્ડીએ સહુનું સ્વાગત કર્યું હતું અને સંસ્થાના વિકાસકાર્યમાં સાહુ શાંતિપ્રસાદજી જૈન, શ્રેષ્ઠિવર્ચ કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ અને સાહુ અશોકકુમાર જૈને કરેલાં યશસ્વી પ્રદાનને ભાવભીની સ્મરણાંજલિ આપી હતી. વિખ્યાત બંધારણવિદ્ અને જ્યુરિસ્ટ ડૉ. એલ. એમ. સિંઘવીએ ભગવાન મહાવીરના છવીસોમા જન્મ કલ્યાણક વર્ષને “ભગવાન

મહાવીર વર્ષ” તરીકે જાહેર કરવા અનુરોધ કર્યો હતો. દિગંબર આચાર્ય શ્રી વિદ્યાનંદજી મહારાજ અને તેરાપંથી આચાર્ય શ્રી મહાપ્રસાદ મહારાજે ભગવાન મહાવીરનાં સિદ્ધાંતો સમજાવ્યા હતા.

આ પ્રસંગે વડાપ્રધાન શ્રી વાજપેયીએ ‘સમણસુત્તમ’ અને ‘તત્વાર્થસૂત્ર’ (ઘેટવિચ ઈંઝ)ના અંગ્રેજી અનુવાદોનું વિમોચન કર્યું હતું. આ પુસ્તકો ભગવાન મહાવીર મેમોરિયલ સમિતિ અને ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજીના સહયોગથી પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યા હતા. ટાઇમ્સ ઓફ ઇન્ડિયા ગ્રુપના એકિઝક્યુટિવ ડિરેક્ટર સાહુ રમેશચંદ્ર જૈને ભગવાન મહાવીર જન્મ કલ્યાણકની ઉજવણી માટે રાષ્ટ્રીય અને આંતરરાષ્ટ્રીય કમિટી રચવાની વડાપ્રધાનની જાહેરાતની પ્રશંસા કરી હતી. આ પ્રસંગે શ્રેણિકભાઈ કસ્તૂરભાઈ, મનુભાઈ શાહ (૩મી મિલ્સ), રાજકુમાર જૈન, હિંમતલાલ દોશી, માંગીલાલ શેઠીયા, રમેશ જૈન, એસ. પી. જૈન, કિશોર વર્ધન જેવા અગ્રણીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. વિદેશથી ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઓફ જૈનોલોજી અને ઓસવાળ સમાજના ચેરમેન શ્રી રતિભાઈ ચંદરીયા, નવનાત વણિક એસોસિએશન યુ.કે.ના પ્રમુખ શ્રી સુભાષ બખાઈ, જૈન એસોસિએશન ઓફ યુ.કે.ના ભૂતપૂર્વ-સેક્રેટરી જીવન જૈન, ઓસવાળ સમાજના ભૂતપૂર્વ પ્રમુખ શ્રી મહેશ શાહ, વિસા ઓસવાળ સમાજ-નાઈરાણીના પ્રતિનિધિ શ્રી સોમચંદભાઈ શાહ તથા નેપાળથી હુલાસચંદજી ગલેયા ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. ❧

પૂજ્યપાદ ગુરુદેવ મુનિરાજમી ભુવનવિજયા-તેવાસી

પ. પૂ. આગમમજ્જ-તારક ગુરુદેવશ્રી

જંખૂવિજયજી મહારાજ સાહેબના વ્યાખ્યાનો

[હપ્તો ૧૨ મો]

[ગુરુ વાણી ભાગ-૧માંથી સાબાર...]

ધર્મને યોગ્ય શ્રાવકનો ત્રીજો ગુણ-પ્રકૃતિથી સૌમ્ય. ધર્મ કરનાર વ્યક્તિ પ્રકૃતિથી સૌમ્ય હોવો જોઈએ. શાંત હોય, નિષ્કપટી હોય. જે માણસો ધર્મી કહેવાય છે તેઓ ગમે તેટલો ધર્મ કરતા હોય પરંતુ તેમના સ્વભાવમાં જરાયે સરળતા ન હોય. જરાયે સૌમ્યતા ન હોય. તો તેમને ધર્મી કહેવો શી રીતે? કેધમાં માણસ ખૂબ જ કટુ વચન બોલે છે. આવા માણસને શાસ્ત્રમાં કાંટાળા વૃક્ષની ઉપમા આપી છે. બાવળિયો દેખાવમાં લીલોછમ હોય છે પણ પાસે જઈએ તો કાંટા ભોંકાયા વગર રહે જ નહીં. બીજું એક વાક્ય આવે છે કે ઘડોઠે કલ્યાણકરાઃ। એમને નહીં જોવામાં જ કલ્યાણ છે. આવા માણસો ગમે તેટલો ધર્મ કરે પણ એ અશાંતિતું જ કારણ બને છે. ક્રિયાકાંડ એ તો ધર્મનું બાહ્ય સ્વરૂપ છે. જ્ઞાન અને ક્રિયાથી મોક્ષ થાય છે તે સાચી વાત પણ જ્ઞાન એટલે શું? અને ક્રિયા એટલે શું? 'કેધ એ ખરાબ છે' આ સમજણુ તે જ્ઞાન છે અને તેનો ત્યાગ કરવો તે ક્રિયા છે. શાસ્ત્રમાં કાઉસગ્ગના નવ પ્રકાર કહ્યા છે.

(૧) ઉભો-ઉભો-ઉભો થઈને કાઉસગ્ગ કરતો હોય અને એની વિચારધારા પણ ઉંચી હોય.

(૨) ઉભો-બેઠો-કાઉસગ્ગ ઉભો ઉભો કરતો હોય પણ વિચારધારા નીચડી કક્ષાની ચાલતી હોય.

(૩) ઉભો-સૂતો-કાઉસગ્ગ ઉભો ઉભો કરતો હોય પણ મન પ્રમાદમાં વ્યસ્ત હોય. આત્મધ્યાનમાં રૂબેલો હોય.

(૪) બેઠો-ઉભો-શરીરની શિથિલતાએ કાઉસગ્ગ બેઠાં બેઠાં કરતો હોય પણ વિચારધારા ખૂબ ઉંચી ચાલતી હોય.

(૫) બેઠો-બેઠો-કાઉસગ્ગ બેઠાં બેઠાં કરતો હોય અને વિચારધારા પણ નિમ્નકોટીની હોય.

(૬) બેઠો-સૂતો-કાઉસગ્ગ બેઠાં બેઠાં કરતો હોય અને પ્રમાદમાં અથવા આત્મધ્યાનમાં રૂબેલો હોય.

(૭) સૂતો-ઉભો-કોઈ માંદગીના કારણે કાઉસગ્ગ સૂતાં સૂતાં કરતો હોય પણ વિચારધારા ખૂબ ઉંચી ચાલતી હોય.

(૮) સૂતો-બેઠો-સૂતાં સૂતાં કાઉસગ્ગ કરતો હોય અને મન ભટકતું હોય.

(૯) સૂતો-સૂતો-એક તો સૂતાં સૂતાં કરતો હોય અને એમાં જરાયે ઠંકાણું ન હોય. આ રીતે માણસે સમજીને ધર્મ કરવો જોઈએ. ધર્મ કરનાર માણસ સરળ હોવો જોઈએ.

એક બાઈ કોઈ સંત પાસે ગઈ. સંત મહાત્માને કહ્યું 'ભગવન! મને શાંતિ થાય એવો મંત્ર આપો'. સંતે તેને એક મંત્ર આપ્યો. 'ૐ નમો ભગવતે વાસુદેવાય' મંત્ર એણે

લીધો તો ખરો. પણ ખાઈ બહુ જ લોળી-સરળ હતી. તેના પતિનું નામ વાસુદેવ હતું. તેણે વિચાર કર્યો કે મારે પતિનું નામ કેવી રીતે લેવું. પતિનું નામ સ્ત્રી ક્યારે પણ લેતી નહીં. તેથી તેણે એક રસ્તો શોધી કાઢ્યો. મંત્રમાં ફેરફાર કર્યો. 'ૐ નમો ભગવતે બાબલાના બાપાય'. કેવી સરળતા છે ?

છટ્ટ કરીને સાત જાત્રા કરનારો માણસ કેટલું કષ્ટ વેડે છે ? આવો માણસ પાડોશી સાથે મનદુઃખ થાય તો તેના ત્રણ પગથીયા ચડીને તેને ખમાવવા જઈ શકતો નથી. કારણ તેના હાથમાં ધર્મનો આભાસ આવેલો છે. ભગવાનની સાથે જ્યારે સાચું જોડાણ થાય છે ત્યારે હૃદયની ત્રિય (વેરઝેરની) લેદાઈ જાય છે. જે કાળમાં પ્રતિક્રિયા નહોતી, ચોમાસું નહોતું કે કોઈ પર્વ નહોતાં કે ખમાવવાની કોઈ વિશિષ્ટ પર્વ ક્રિયા નહોતી છતાં તે કાળમાં ઘણા પ્રમાણમાં મોક્ષે જતા હતા. જ્યારે આ કાળમાં રોજ સવાર-સાંજનું પ્રતિક્રિયા છે છતાં કોઈ મોક્ષમાં જતા નથી. ઘણા ધર્મ કરવા છતાં ઘણી વાર એવું બને છે કે માણસ ધર્મને કે પરમાત્માને સાચા અર્થમાં પામી શકતો નથી. કારણ માણસે ખાલી ધર્મનો પડછાયો જ પકડેલો છે. તેણે વસ્તુ છોડી દીધી છે. જેમ ધર્મ ઉત્કૃષ્ટમાં ઉત્કૃષ્ટ મંગલ છે તેમ સ્વભાવની સૌમ્યતા પણ ઉત્કૃષ્ટમાં ઉત્કૃષ્ટ મંગલ છે.

સંત કેને કહેવાય ? શાંતિ પમાડે તે સંત કહેવાય. સાધના કરાવે તે સાધુ. આપણે સાધુ-સંત કહીએ છીએ. એટલે સાધના અને શાંતિ બંનેને આપનાર.

એક મહાત્મા હતા. રાત-દિવસ જગતનું કલ્યાણ કરનારાઓના પણ કેટલાક નિંદકો હોય છે આ મહાત્મા ગામમાંથી પસાર થઈ રહ્યા છે. ત્યાં કોઈક એટલા પર બેઠેલો એક માણસ બોલી ઉઠ્યો: જો ભામટો નિકળ્યો. જો ઠગારો નીકળી પડ્યો જેને પોતાનો પરિવાર વધરાવા

નીકળી પડ્યો છે. સંત મહાત્મા બહુ જ સંતોષી હતા. બહુજ શાંત હતા તેથી તેમણે વિચાર કર્યો કે ભલે તે બોલ્યો અને મારી તો નથી નાખ્યો ને ? સંતની કેવી સૌમ્યતા !

માણસને જ્યારે સમ્યક્ત્વ સમજાય અને સમ્યક્ત્વમાં નિરંતર સ્થિરતા-દૃઢતા આવે તો મોટા ભાગે એનો સાત-આઠ ભવમાં મોક્ષ થાય. શાસ્ત્રમાં વાત આવે છે કે આ જીવે જન્માંતરમાં મેરૂ પર્વત જેટલા ઓધા ગ્રહણ કર્યા હશે, વ્રત-પરચક્રાણ કર્યા હશે, પરિસંહોને સહન કર્યા હશે. છતાં આ જીવનો મોક્ષ કેમ ન થયો ? કારણ દરેક જન્મમાં-જીવનમાં તાત્ત્વિકધર્મની પ્રાપ્તિ થઈ નથી માટે જીવને આ સંસારમાં ભટકવું પડ્યું છે. માણસને કોઈ દિવસ આવો વિચાર આવે છે ખરો કે મારે મારો સ્વભાવ બદલવા જેવો છે. દરેકને એમ જ લાગે છે મારો તો સ્વભાવ સારો છે, બીજાના સ્વભાવનો જ દોષ છે.... આપણે પશ્ચિમ તરફ જવું હોય તો પશ્ચિમમાં જ ચાલવું પડશે. આપણા માટે કંઈ પશ્ચિમનો રસ્તો પૂર્વમાં નહીં આવી જાય. ગાડું હોય તો તેને પૂર્વમાંથી પશ્ચિમમાં ફેરવી શકાશે. પરંતુ ગામ પશ્ચિમમાં હોય તો તેને પૂર્વમાં નહીં ફેરવાય. તમે સામા માણસને ફેરવવાનો કે એના સ્વભાવને બદલાવવાનો વિચાર ન કરો. પરંતુ તમારા સ્વભાવ તરફ, તમારા જ દોષ તરફ નજર નાખો.

એક માણસે મોટા-મોટા માણસોને જમવાનું આમંત્રણ આપ્યું. પોતે પણ સારો એવો ધનિક હતો. પાટલા ગોઠવાઈ ગયા, બધા જમવા માટે બેસી ગયા છે. દૂધપાક તૈયાર છે. શેઠ રસોઈયાને હુકમ કરે છે કે પેલું દૂધપાકનું તપેલું લાવ. રસોઈયો લેવા માટે જાય છે પરંતુ તપેલું લાવતાં બધો દૂધપાક બઢીમાં ઢોળાઈ જાય છે. શેઠે એકદમ છલાંગ મારી અને જઈને એકદમ રસોઈયાનો હાથ પકડ્યો અને કહ્યું કે બાઈ તું

માર્ચ-એપ્રિલ : ૬૬]

૪૧

કયાંય હાજરો નથી ને ! ભલે દૂધપાક ઢોળાઈ ગયો. બધા તો આ સાંભળીને છક્ક થઈ ગયા. બધાને તો એમ હતું કે હમણાં રસોઈવાને બે ચાર લાક્ષ લગાવી દેશે. પરંતુ તેના સ્વભાવમાં સૌમ્યતા હતી તેણે આવીને બધાને કહ્યું કે ભાઈઓ મને માફ કરજો જે બીના બની ગઈ તેનાથી હું દિલગીર છું. હવે બાકીની જે રસોઈ છે તે તમને પીરસી દઉં છું. બધા તો તેની વાહ વાહ બોલવા લાગ્યા કે શેઠજી દૂધપાક તો ઘણીવાર ખાધો છે, પરંતુ આવી સજ્જનતા અને સ્વભાવમાં આવી સૌમ્યતા કયાંય જોઈ નથી.

પ્રકૃતિની સૌમ્યતાથી માણસ કેવલજ્ઞાન સુધી પહોંચી જાય છે. જે વિદ્યાર્થીઓ ગુરૂ પાસે ભણતા હતા. તેમાં એક પ્રકૃતિથી સૌમ્ય છે અને બીજો ઉદ્ધત છે. ગુરૂકુળમાં રહેલાં બંને જણા ગુરૂની બધી જ સેવા કરતા હતા. વનમાં લાકડા લેવા જાય રસોઈ બનાવે... વગેરે. એક દિવસ બંને જણા વનમાં લાકડા લેવા ગયા છે. પ્રકૃતિથી સૌમ્ય એવો અંગર્ધિ વનમાં દુર લાકડા લેવા જાય છે. પેલો ઉદ્ધત વિદ્યાર્થી રસ્તામાં લાકડાને ભારે લઈને જતી ડોસીની પાસેથી ભારે પડાવીને ગુરૂમહારાજની પાસે વહેલો પહોંચી જાય છે અને જઈને ગુરૂમહારાજને કહે છે કે અંગર્ધિ તો કોઈ ડોસીને મારીને તેનો ભારો પડાવી લઈને આવી રહ્યો છે. ગુરૂમહારાજ સાચું માને છે. તેથી અંગર્ધિ આવતાં જ ગુરૂમહારાજ ગુસ્સામાં તેને ખૂબ ઠપકો આપે છે. ભૂલ હોય અને ઠપકો મળે તો પણ આપણે સહન કરી શકતા નથી.... તો આ તો વગર ભૂલે ઠપકો સાંભળવાનો સમય હતો. તમે હો તો શું કરો ? રાતા-પીળા થઈ જાઓ ને ! પણ આ તો સૌમ્ય પ્રકૃતિવાળો અંગર્ધિ હતો. એણે વિચાર્યું કે મારાથી ગુરૂમહારાજનો શો અવિનય થઈ ગયો હશે અરેરે ! મારા હીધે ગુરૂમહારાજને આત્મધ્યાન થયું ગુસ્સો આવ્યો. આવા શુભ-વિચારોમાં ચડે છે.... એટલે સુધી ચડ્યા કે

બધા જ કમીના ભૂકો બોલાવી દીધો અને ક્ષણવારમાં જ કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. જુઓ આ સૌમ્ય પ્રકૃતિ માણસને કયાં સુધી લઈ ગઈ.... છેક મોક્ષ સુધી....

જે માણસ હું સાચો છું-હું સારો છું, આની ખરેખરી કરવા જાય છે તે ક્યારેય ભૂલે આવી શકતો જ નથી. જીવનમાં સાચી શાંતિ મેળવવી હોય તો માન-અપમાનને સરખા ગણો. માનથી કૂલાય નહીં અને અપમાનથી કરમાય નહીં સોનું-પથ્થરને સરખા ગણો તો જ શાંતિ મળે જેમ કોઈ ત્યાજ્ય છે તેમ માન પણ એટલું જ ત્યાજ્ય છે. કોઈને કડવા ઝેરની ઉપમા આપી છે

ભગવાનની પાછળ જે ભામંડલ હોય છે તે કયાંથી આવે છે, તે જાણો છો ? એ બધા ગુણોનું મંડળ છે.

સમતાની સાધના.... !

સરળતાની સાધના.... !

ક્ષમાની સાધના.... !

જ્ઞાનની સાધના.... !

આ બધી સાધનામાંથી એક ગુણોની આભા ઉભી થાય છે. તેમ સ્વભાવનું પણ એક આભામંડલ ઉભું થાય છે.

માણસ પોતાના દુઃખે દુઃખી હોય એ તો ખરાખર છે પરંતુ આજ માણસ પારકાના સુખે દુઃખી છે. આખા જગતમાં આજ દુઃખી વ્યાપીને રહેલો છે કોઈની ચઢતી ઋદ્ધિ જોઈને ઇર્ષ્યાળુના પેટમાં તેલ રેડાય છે.

એક માણસ ઇન્કૈન્ડ્રી એક હોસ્પિટલમાં ફરવા માટે નીકળેલો. એ હોસ્પિટલમાં એવી વ્યવસ્થા હતી કે દરેક ખાટલા પર જે દરદી હોય એની બાજુમાં બોર્ડ લગાડેલું કે ક્ષય, ટી. બી. વગેરે એમાં એણે ફરતા-ફરતા જોયું કે એક બોર્ડ પર G. O K એ પ્રમાણે લખેલું.

(કમશ:)

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરના પેટ્રન-આજીવન સભ્યશ્રીઓને

આખરી નમ્ર નિવેદન

‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ માસિકના ગત અંકના પેઈજ નં. ૩૦ ઉપર ‘પેટ્રન-આજીવન સભ્યશ્રીઓને નમ્ર નિવેદન’ એ હેડીંગ નીચે માહિતી ફોર્મ ભરી મોકલી આપવા બાબત વિગતે નોંધ આપવા છતાં પણ ઘણા સભ્યશ્રીઓએ હજુ સુધી પોતાના માહિતી ફોર્મ ભરી સભાએ પહોંચતા કરેલ નથી. આ બાબતે અગાઉ પણ અનેકવાર માહિતી ફોર્મ ભરી મોકલી આપવા બાબતની જાણ કરવામાં આવી હતી, છતાં પણ સભ્યશ્રીઓ તરફથી યોગ્ય પ્રતિભાવ સાંપડતો નથી.

હવે છેલ્લી તક અનુસાર ૩૧ મે-૧૯૯૯ સુધીમાં જે સભ્યશ્રીઓના માહિતી ફોર્મ અમેને પ્રાપ્ત નહિ થાય તેમને ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ માસિક મોકલવાનું સદંતર બંધ કરવામાં આવશે જેની નમ્ર નોંધ લેવા કૃપા કરશે. વિશેષ વિગતો આ માસિકના ગત અંક નં. ૩-૪ માં જોઈ શકાશે. જાન્યુઆરી-ફેબ્રુઆરી, ૯૯ના અંકમાં આપી છે. એ સૂચના મુજબ માહિતી ફોર્મની વિગત જાણી આ બાબતે ત્વરિત યોગ્ય કરી સહયોગી થવા ફરી-ફરી નમ્ર નિવેદન છે.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

તંત્રી-પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ

ભારતના ૧૦૦ પ્રતિષ્ઠિત નાગરિકોની બુકમાં

સ્થાન પામતા કુ. કલ્પના સલોત

ભાવનગર શહેરની જ અત્યંત પ્રતિભાવાન આર્કીટેક્ટ કલ્પના કે સલોતને ઇન્ટરનેશનલ પબ્લીશીંગ હાઉસ દ્વારા પ્રકાશિત પુસ્તક “ધ હુડ્ડેડ ઓનસ” એસ્ટ સીટીઝન્સ ઓફ ઇન્ડિયા” (ભારતના ૧૦૦ પ્રતિષ્ઠિત નાગરિકો)માં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.

કલ્પના સલોતના આર્કીટેકચરલ વર્કમાં ધાર્મિક સ્થળોની ડીઝાઇન અગ્રક્રમે રહી છે.

બેચલર ઓફ આર્કીટેકચરની પરિક્ષામાં પ્રથમ ક્રમાંકે ઉત્તીર્ણ થયેલી કલ્પના સલોતને સ્થાનિક જૈન સમુદાયની પ્રથમ મહિલા આર્કીટેક્ટ તરીકે ઘોષિત કરાઈ છે. તેથી નેશનલ મહિલા એકસેલન્સ એવોર્ડ અને નેશનલ ગોલ્ડ સ્ટાર એવોર્ડ પણ પ્રાપ્ત થયેલ છે.

ભારતના ૧૦૦ પ્રતિષ્ઠિત નાગરિકોમાં પસંદગી પામીને તેણીએ તેના પરિવાર, જ્ઞાતિ, ભાવનગર શહેર અને ગુજરાતનું નામ ઉજાવ્યું કયું છે.

કુ. કલ્પનાબેન સલોત આપણી સભાના માજી મંત્રી શ્રી કાંતિલાલ આર. સલોત (વનીતા સાડી સેન્ટર)ના પુત્રી છે. સભા તરફથી કુ. કલ્પનાબેન સલોતને ખૂબ-ખૂબ અભિનંદન પાઠવવામાં આવે છે.

માર્ચ-એપ્રિલ : ૧૯૯૬]

૪૩

મા-બાપ અને સંતાનો વચ્ચે સ્નેહભાવ

સંકલન : પં. શ્રી ચંદ્રશેખરવિજયજી

માતા પિતાને ઘરમાં રહેલા જીવતા જગતા ભગવાન કહી શકાય. આપણી સંસ્કૃતિએ માતા, પિતા, આચાર્ય (શિક્ષક) અને અતિથિને ' દેવ ' તરીકે સ્વીકાર્યા છે.

માતૃ દેવો ભવ । પિતૃ દેવો ભવ ।

આચાર્યઃ દેવો ભવ । અતિથિ દેવો ભવ ॥

માતા-પિતાને સંતાનો ઉપર અતિશય ઉપકાર હોય છે. ગર્ભધારણથી આઠ વર્ષની વય સુધી માવડી સંતાનનું શરીર બનાવે છે અને મનનું સંસ્કરણ કરે છે. આઠ વર્ષ બાદના સમયમાં બાપ સંતાનને શિક્ષણ, આજીવિકા વગેરે બાબતોમાં વ્યવસ્થિત કરે છે

આજીવ્ય નીતિમાં પાંચ પિતાઓ બતાવ્યા છે, જનેતા, ઉપનેતા, શિક્ષક, અન્નદાતા, ભયદાતા.

જનેતા પોપનેતા ચ વસ્તુ વિદ્યા પ્રયત્નછતિ ।
અન્નદાતા ભયત્રાતા પન્થૈતે પિતરઃ સ્મૃતાઃ ॥

જે માતા-પિતા પાવત્ર હોય, અત્યંત સંસ્કારી હોય તો તેમના લોહી-વીર્યમાંથી પેદા થયેલું સંતાન પ્રાયઃ સંસ્કારી હોય.

એમ કહી શકાય કે જીવના પૂર્વભવના સંસ્કારો ૪૦ ટકા, મા-બાપના સંસ્કારો ૪૦ ટકા અને બાહ્ય નિમિત્તોની અસર ૨૦ ટકા આ રીતે જીવન ઘડતરમાં ફાળો હોય છે. તેમાં મા-બાપના ૪૦ ટકાને ભાગ બહુ અગત્યનો છે. મા-બાપો જે સંસ્કારી હોય તો સંતાનને ૨૦ ટકાના સારા નિમિત્તોમાં જ રાખે, કુસંગાદિ થવા ન દે, આમ થવાથી પૂર્વભવના સારા અને ખરાબ સંસ્કારો જે આત્મામાં જમા થઈને પડ્યા હોય તેમાંના સારા સંસ્કારો જ જાગ્રત થાય.

આ ઉપરથી સમજાશે કે સંતાનોના સંસ્કરણનો મા-બાપ ઉપર બધો આધાર છે. આ વસ્તુસ્થિતિ હોવાથી મા-બાપો પોતા ઉચ્ચ કક્ષાનું સંસ્કારિત જીવન જીવતા, જે કૂવામાં હોય તે હવાડામાં આવે એ ન્યાયે તેવા સારા મા-બાપના સંતાનો પણ સારા જ નીકળે

ચાંપરાજવાળા બહારવટિયાની માને બખર પડી કે તેના પતિ સાથે કંઠેલી હસાહસીની કામુક ચેષ્ટા તેનો દિકરો (ખૂબ નાનો) જોઈ ગયો છે તો તેનો તે માને ખૂબ આઘાત લાગી ગયો. ' હવે મારા બાળકમાં કેવા ખરાબ સંસ્કારો પડશે ? ' એ વિચારમાં તેણે જીભ કચરવાનું શરૂ કર્યું. એજ રાતે મરી ગઈ.

રાણી સ્નાન કરવા ગઈ અને રાણીએ દાસીને આપેલું બાળક રડવા લાગ્યું. દાસીએ તેને ધવડાવતા શાંત થઈ ગયું. રાણીએ તે દ્રશ્ય જોયું. સ્નાન પડતું સુકીને તે દોડી આવી. બાળકને ઊંધું કર્યું, સોંમાં આંગળા નાખીને ઉઠીઓ કરાવી. એ રીતે દાસીનું બધું દુઃખ પેટમાંથી બહાર કઢાવ્યું. પછી જ તેને શાંતિ થઈ. હલકા દૂધના એ જે ટીપાં ચ જે પેટમાં રહી જાય તો સંતાન કુસંસ્કારી પાકે તેવો ખ્યાલ આ દેશની પ્રજામાં હતો.

દીકરો હનુમાન એકલો જઈને લંકાથી સીતાને ન લાવી શક્યો. રામને લંકા જવું પડ્યું તે બદલ માતા અંજનાસુન્દરીને ખૂબજ દુઃખ થયું હતું. તે દુઃખ હનુમાનજી પાસે વ્યક્ત કરતા તેના સ્તનમાંથી દૂધની ધાર છૂટી હતી. પાસે પડેલી પથ્થરની શિલા સાથે ધારાઓ

અથડાઈ તિરાડ પડી ગઈ એ વખતે અંજનાએ હનુમાનને કહ્યું.

“ઐસો દૂધ મેં તેરેકો પીલાયો,
હનુમાન ! તેં મેરી કુખ લગ્યો.”

માતા-પિતાની શુદ્ધિ અને મહાનગી સંતા-
નોના જીવન ઉપર અસર કરે છે. તેઓ પવિત્ર
હોય તો સંતાનો નિર્વિકારી બને છે.

એકવાર વનવાસ દરમ્યાન રામે લક્ષ્મણને
કહ્યું કે, “તું કાયમ લાકડા વગેરે લેવા જાય તે
મારા માટે સારું ન કહેવાય. આજે હું જઈશ.”
ભાભીના કારણે લક્ષ્મણે કુટિરમાં જ રહેવા
રામને વિનંતી કરી પણ રામ માન્યા નહિ.
ગયા. જ્યારે તે માથે ભારો લઈને પાછા ફર્યા
ત્યારે દૂરથી તેમણે જોયું કે લક્ષ્મણના ખોળામાં
માથું મુકીને સીતા ઘસઘસાટ ઊંઘી ગઈ છે.
રામને આશ્ચર્ય થયું. તરત પોપટનું રૂપ લઈને
વૃક્ષ ઉપર બેઠા. પોપટે લક્ષ્મણને પૂછ્યું, પુષ્પ,
ફળ કે યુવાન સ્ત્રીને જોઈને કેાનું મન ચલિત
ન થાય !”

પુષ્પ દુઃખવા, ફલ દુઃખવા, દષ્ટવા યોષિદયૌવનં ।
ત્રીણ્યેતાનિ દષ્ટ એવાપિ, કસ્ય નો ચલતે મનઃ ॥

લક્ષ્મણે કહ્યું, “જેના મા-બાપ અત્યંત
પવિત્ર હોય તે સંતાનોનું મન આવી સ્થિતિમાં
પણ ક’દિ ચલિત ન થાય.”

પિતા યસ્ય શુચીભૂતઃ । માતા યસ્ય પતિવ્રતા ।
તાભ્યાં જાતસ્ય પુત્રસ્ય । નો ચલતે મનઃકવચિત ॥

લક્ષ્મણની વાત સાંભળીને રામના મનનું
સમાધાન થયું. પણ રામના મનમાં વિચાર
આવ્યો કે સ્ત્રીને અડીને રહેલા માણસનું મન
તો વિકારી થઈ જ જાય ને ? કેમ કે પુરુષ એ
ધી છે સ્ત્રી એ આગ છે. બેનો સંયોગ થતાં જ
બડકો થયા વિના રહે નહીં લક્ષ્મણના ખોળામાં
સીતા સૂતી છે તો તે બે પવિત્ર શી રીતે હોય ?

અગ્નિકુણ્ડસમા નારી ધૃતકુણ્ડસમઃ પુમાન્ ।
તસ્માદગ્નિજ્યૈવ ધૃતજ્યૈવ નૌકત્ર સ્થાપયેદ બુધઃ ॥

લક્ષ્મણે તેનો જવાબ આપ્યો કે, “એ વાત
સાચી છે કે વનના મહોન્મત હાથીની જેમ મન
ચારે તરફ ફેરવાય કરે છે, પરંતુ જો જ્ઞાન-
દશામાં જીવ આવી જાય તો તેનું મન ચલિત
થતું નથી.

મનો ઘાવતિ સર્વત્ર મહોન્મત્તગજેન્દ્રવત્ ।
જ્ઞાનયોગે સમુત્પન્ને નો મનશ્ચલતે કવચિત્ ॥

માતાપિતામાં માતાનું પ્રદાન અતિ વધુ છે.
સંતાનને તન, મનથી નિરોગી અને નિર્મળ
કરવામાં તેનો ભોગ અદ્વત્પનીય છે. આથી જ
પ્રાતઃકાલે પ્રણામ કરવાની વાતમાં પ્રથમ માને
પ્રણામ કરવાનું નીતિશાસ્ત્રમાં જણાવાયું છે.
કહ્યું છે કે:

- ☒ ઘોડે ચડતો બાપ મરજો
પણ દળણાં દળતી મા ન મરજો
- ☒ જનનીની જોડ સખી નહિ જડે રે લોલ....
- ☒ મા તે મા, બીજા વનવગડાના વા
- ☒ જનની જન્મભૂમિસ્ત્ર સ્વર્ગાદપિ ગરીયસી ॥

જે સંતાનો મા-બાપને ત્રાસ આપે છે
તેમને હું કપૂત કહું છું. આવા કેટલાકો તો
મરી ગયેલા મા-બાપના ફાટાને મરણતિથિએ
હાર પડેરાવે છે. અથવા અખબારોમાં શ્રદ્ધાંજલિ
આપે છે. આ નર્યો દંભ છે. આનો કોઈ
અર્થ નથી.

જીવતાં દીધો સંતાપ, સેવા ન કીધી માબાપની;
મૂઝા પછી પ્રતિમાતણું, પૂજન કર્યાથી શું થયું ?

ઐરંગઝેબનો બાપ શાહજહાં. પેતે કબજે
કરેલું દિલ્હીનું તખ્ત શાહજહાં આંચકી ન લે
તે માટે તેને જેલમાં પૂરી દીધો. જેલમાંથી
ભાગી ન છૂટે તે માટે તોતિંગ દીવાલો ઊભી

માય'—એપ્રિલ : ૬૬]

૪૫

કરી. તેની ચારે બાજુથી પાણી ભરેલી ખાઈ બનાવી. ઔરંગઝેબને હજી શંકા હતી કે બાપ એ કિલ્લો કૂદીને ખાઈ વટાવીને ભાગી જશે. આથી ફરતી બીજી ખાઈ બનાવી, જેમાં ચાર અર્ધભૂખ્યા રખાતા સિંહો છોડી મૂક્યા, જે બાપને ફાંડી નાંખીને જ જાય.

આ બાપને જેલમાં શંકોડું આપવામાં આવ્યું હતું જેનો ઉપયોગ પ્રવાહી પીવામાં તથા સંડાસ જવામાં કરવાનો હતો. કમનસીબે તે શંકોડું કુટી ગયું. તે વખતે તેણે બીજું માંગ્યું. દીકરાએ બાપને જણાવ્યું કે, “તમારા બે હાથ ભાંગી ગયા તો નથી ને? તે બે હાથ ભેગા કરીને કામ ચલાવો, નવું શંકોડું નહિ મળે.”

કેણિકની યાદ કરાવે તેવો ઔરંગઝેબ! કેવો ભયાનક પિતૃહત્યારો! તેણે શાહજહાંને સાત વર્ષ સુધી જેલમાં રાખીને રિખાવ્યાં હતાં. બાપને જે કૂવાનું પાણી અતિ મીઠું હોવાથી ખૂબ પ્રિય હતું તે સદંતર બંધ કરાવી દીધું હતું.

હાય! બાપાઓના અને માઈઓના ખુની મોગલો! તે લોકો દીકરીઓને આજીવન પરજીવતા નહિ...જમાઈ તેમનું તખ્ત આંચકી લેવાના ભયથી.

સુરેન્દ્રનગરમાં બે જુવાનબેઠ દીકરાઓ તેમના એંસી વર્ષના બાપને સવારે મારતા.

બાપ ચીસો પાડતા. તપાસ કરતાં બળર પડી કે બાપની પાસે દસેક લાખ રૂપિયાની મૂડી હતી. છોકરાઓ તે માંગતા હતા. બાપ કહેતા કે, “આ દઉં એટલે હું સડક ઉપર, બે ટકતું લોજન પણ ગુમાવી બેસું.”

એક દીકરાએ તો કમાતા બાપને ધંધો કરવા કહ્યું. ધંધો કરીને પોતે ખૂબ કમાય અને ઘર ચલાવે તેવી તેની મહત્ત્વાકાંક્ષા હતી. બાપે ના પાડતાં એક વખતે દસ મીટર કાપડ લાવ્યો. ભગવા રંગે રંગાવીને લાવ્યો. બાપને કહ્યું “તમે સંન્યાસ સ્વીકારી લો. આ દસ મીટર કાપડ છે. તેની બે જોડ થશે. વારાફરતી કામ આવશે.” દીકરાએ છાતીમાં સીધી ગોળી મારી હતી. બાપાને ખૂબ આઘાત લાગ્યો છતાં દીકરાને પાંઠ ભણાવવા માટે તેણે કહ્યું, “બેટા! ભલે સંન્યાસ લઈશ પણ પાંચ મીટર કાપડ મારે બસ થઈ પડશે. બીજું પાંચ મીટર તારી પાસે રાખ, જ્યારે તું તારા યુવાન દીકરાઓનો ભોગ બનીશ ત્યારે તારો દીકરો પણ તારી હાલત મારા જેવી તે કરી છે તેવી કરશે. તે વખતે તે કાપડ પણ નહિ આપે. પહેલે કપડે ધક્કા મારીને સંન્યાસ લેવાની ફરજ પાડશે. એ વખતે આ પાંચ મીટર ભગવું વસ્ત્ર તારા કામમાં આવશે.

શું બોલે; બિચારો દીકરો!

(‘મુક્તિદૂત’ માંથી સાભાર)

માનવની મોટાઈ....

માનવની મોટાઈનો આધાર એણે પ્રાપ્ત કરેલું પદ કે ધન નથી,

એણે વિકસાવેલા ઉત્તમ ગુણો અને જીવનદૃષ્ટિ છે.

આદર્શ અને ઉન્નત જીવન દૃષ્ટિકારા એનું જીવન વિશુદ્ધ, સાદગીભર્યું

અને જાગૃત હોય છે ગેરવર્તન તરફનો ઉપેક્ષાભાવ એ જ તેની

આંતરિક સમૃદ્ધિની યશપતાકા હોય છે.

માનવીના વિચિત્ર મનને લાભ ન દેખાય ત્યાં સુધી એને કશો લોભ જગતો નથી

શબ્દનું મૂલ્ય એના અર્થ વડે થાય છે.

માનવીનું મૂલ્ય એના જ્ઞાન અને ચારિત્ર્યથી થાય છે.

સંતની વાણીનો પ્રત્યેક શબ્દ તેના શીલ અને પરિશિલનના અર્ક સમાન હોય છે.

ચીન દેશમાં એવા એક સંત થઈ ગયા. તેમનું નામ હતું કોન્ફ્યુશિયસ. એમની જાન-પરખમાંથી જગતને શાશ્વત આચમન મળ્યું.

સંત કોન્ફ્યુશિયસ વૃદ્ધ થયા ત્યારે વિશ્વના દેશોમાં ધર્મનો પ્રચાર કરવા માટે પોતાના શિષ્યોને મોકલવાનું શરૂ કર્યું. એક વખત એમના પાંચ શિષ્યો ધર્મપ્રચાર માટે વિદેશ જઈ રહ્યા હતા ત્યારે, એમની પાસે આશીર્વાદ લેવા આવ્યા. પાંચ શિષ્યો પૈકી પટશિષ્યે કહ્યું :

‘ગુરુજી! આપની આજ્ઞાથી અમે વિદેશ જઈ રહ્યા છીએ. આપ અમને કોઈ એવું માર્ગદર્શન આપો કે જેથી અમને કોઈ મુશ્કેલી ના પડે!’

સંત કોન્ફ્યુશિયસ બોલ્યા, ‘વત્સ! માનવીના મુખમાં જીભ રહે છે એ રીતે જગતમાં જીવવું.’

‘એટલે?’

‘ખત્રીસ દાંતની વચ્ચે એક જીભ મૂકીને પ્રકૃતિએ માનવીને જીવન જીવવાનું માર્ગદર્શન આપ્યું છે.’

‘ગુરુજી, પ્રકૃતિના માર્ગદર્શનનો મમ અમને સમજાવો.’

‘સાંભળો વત્સ! સંતને દેશ-દેશના ભેદ નથી હોતા. માનવી-માનવી વચ્ચે તફાવત નથી

હોતો. સમાજ-સમાજ વચ્ચે કશું અંતર નથી હોતું. સમગ્ર સૃષ્ટિને એ પોતાનો પરિવાર જ નહિ, આત્મવત્ સર્વભૂતેષુ સમજે છે. કોણ પારકું ને વળી કોણ પોતાનું? કિન્તુ જગતમાં વસતા સઘળા લોકો સમાન નથી હોતા. કેટલાક લોકો કઠોર પણ હોય છે. સાચો સંત જગતની એ કઠોરતા સામે પણ કરુણા જ વહેાવે! જેવી રીતે ખત્રીસ દાંતની વચ્ચે જીભ રહે છે, એ જ રીતે કઠોર સમાજમાં સાચો સંત રહે છે!’

શિષ્યોને ગુરુની વાત સમજાઈ. ક્ષમા અને કરુણાની સૌરભથી પોતાના વર્તનને સુરક્ષિત કરવાની તેમણે પ્રતિજ્ઞા કરી.

ત્યાં જ સંત કોન્ફ્યુશિયસે વળી પાછો પ્રશ્ન કર્યો :

‘વત્સ! જન્મ પછી બાળકના મુખમાં પહેલું શું આવે છે? દાંત કે જીભ?’

‘ગુરુજી! જીભ તો જન્મની સાથે જ મળે છે. દાંત એને પાછળથી મળે છે!’

‘હવે એ કહો કે માનવીના આયુષ્ય દરમ્યાન એના મુખમાંથી પહેલી વિદાય કોણ લે છે, એના દાંત કે એની જીભ?’ ગુરુએ પૂછ્યું.

‘જીભ તો માનવીના અંતિમ શ્વાસ સુધી તેના મુખમાં રહે છે. કિન્તુ એના દાંત ક્યારેક વહેલા વિદાય લે છે અને અંત સમયે માનવીનું મોં કોઈવાર સાવ બોખું પણ હોય છે!’

સંત કોન્ફ્યુશિયસે શિષ્યોની આંખોમાં છલોછલ જિજ્ઞાસા જોઈને પૂછ્યું.

‘ગુરુજી! દાંત કઠોર છે અને જીભ નરમ હોય છે.’

માર્ચ-એપ્રિલ : ૧૯૯૯]

૪૭

‘જીભ ક’દિ દાંતને તુકસાન પહોંચાડેખરી ?’

‘નહિ ગુરુજી ! ઊલટાનું ક્યારેક દાંત જીભને કચરી નાખે છે. પણ જીભ તો દાંતને કઢિય કશી હાનિ કરતી નથી !’ શિષ્યે કહ્યું.

‘તો વત્સ ! હવે મારી વાત વિસ્તારથી સમજવું જગતમાં જે લોકો દાંત જેવા કઠોર બને છે તેઓ કમોતે મરે છે. લોકો તેમને યાદ પણ કરતા નથી ! પરંતુ જે લોકો કઠોર સમાજની વચ્ચે ય જીભની જેમ કોમળ બનીને જીવે છે, તે સૌ અમર બની જાય છે. વળી જીભ નરમ છે તેથી તેને સામથ્યહીન સમજવાની નથી. જીભ ધારે તો આડી ફાટીને બત્રીસે દાંત માટે જોખમ ઊભું કરી શકે છે. જીભના સંયમમાં જ બત્રીસે દાંતની સલામતી છે, તેમ સંતોના સંયમમાં જ સમાજનું શ્રેય છે.’

શિષ્યો એકાથ બનીને ગુરુમુખેથી વહેતી જ્ઞાનગંગાનું આચમન કરી રહ્યા હતા.

‘વત્સ ! જીભ ઉપકાર કરવાનું સામથ્ય ધરાવે છે. કોઈ વખત દાંતના પોલાણમાં કોઈ ખાદ્ય પદાર્થ ભરાઈ જાય તો નરમ જીભ ત્યાં પહોંચીને દાંતને ચોખ્ખા થવામાં મદદ કરે છે. દાંત ભલે કોઈ વાર જીભને કચરે પણ જીભ ઉપકાર કરવાની તકને સદ્ભાગ્ય સમજીને, કશાય દ્વેષભાવ વગર દાંત પાસે પહોંચી જાય છે.

આપણે જીભ જેવા થવાનું છે.... દાંત જેવા નહીં.... !’

ત્યાં તો એક બટકબોલો શિષ્ય ઊભો થઈને બોલ્યો, ‘ગુરુજી ! આપની વાત સાંભળવી ગમે તેવી છે. પરંતુ મને એ નથી સમજતું કે જીભ જેવા કોમળ કે નરમ થઈને કદ સહન કરવાથી વળી શો લાભ થાય ?’

ગુરુ બોલ્યા, ‘વત્સ ! માનવીનું મન વિચિત્ર છે હો ! એને લાભ ન દેખાય ત્યાં સુધી તૃપ્ત ના થાય ! લાભ જુએ તો જ લોભ જાગે છે ! પછી ભલે વાત ધંધાની હોય કે ધર્મની ! તો હવે સંભાળ ! મુખમાં કોઈ પણ સ્વાદિષ્ટ ખાદ્ય પદાર્થ મૂકવામાં આવે છે ત્યારે એના સ્વાદની અનુભૂતિ દાંતને થાય છે કે જીભને ?

‘જીભને.... ! દાંત તો માત્ર ચાવી શકે છે. સ્વાદ માણવાનું સદ્ભાગ્ય દાંતને નથી મળતું !’ શિષ્ય બોલ્યો.

‘તો વત્સ, કોમળતા અને કરુણાભયુ વર્તન કરનારને જ ધર્મનેા અને જીવનનેા આસ્વાદ માણવાનું રૂડું સદ્ભાગ્ય મળે છે ! સદ્ભાગ્ય અને દુર્ભાગ્ય માનવીના હાથમાં છે.’ ગુરુએ વાત પૂરી કરતાં કહ્યું.

[લેખક શ્રી લક્ષ્મીચંદ્રભાઈ છ. સંઘવીના પુસ્તક ‘દષ્ટાંત રતનાકર’માંથી જનહિતાથે સાભાર]

અતૃપ્તિ એટલે આપત્તિ

આજે આપણે “સુખની ચાવી પૈસો” એમ માનીને એની પાછળ દોડ્યા જ કરીએ છીએ.... આપણી જીંદગી જાણે કે પૈસો કમાવા અને વધુ ને વધુ ભેગો કરવા માટે જ ન હોય ! આપણી લઘુતમ ભૌતિક જરૂરિયાતો સંતોષવા માટે તેની ચોક્કસ અનિવાર્યતા છે પણ એથીયે વધુ મેળવવા માટેના લોભ સરવાળે આપત્તિનું જ કારણ બને છે. સંતોષનો સદ્ગુણ નહિ વિકસાવીએ તો સાચા સુખથી આપણે વંચિત જ રહીશું....

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો પાલીતાણુનો યાદગાર યાત્રાપ્રવાસ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૫૫ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૪ ને રવિવાર તા. ૨૧-૩-૯૯ના રોજ પાલીતાણુનો યાત્રાપ્રવાસ યોજવામાં આવ્યો હતો.

આ યાત્રાપ્રવાસ મહા તથા ચૈત્ર માસનો સંયુક્ત રાખવામાં આવ્યો હતો.

શેઠ નરશી નાથા જૈન ધર્મશાળા-પાલીતાણુ ખાતે નવકારશી તથા ભોજનની સઘળી વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી. પૂ.શ્રી સાધુ-સાધ્વીજી ભગવંતોની શુરુભક્તિ કરવામાં આવી હતી જેનો અદ્વિતીય લાભ મળ્યો હતો. કેસરિયાજી નગરમાં રૂબરૂ જઈ શુરુભક્તિનો અમૂલ્ય દહાવો લેવામાં આવ્યો હતો.

આ યાત્રાપ્રવાસમાં કારોબારીના સભ્યશ્રીઓ તથા સભાના સભ્યશ્રી ભાઈ-બહેનોએ બેઠાઈ યાત્રાપ્રવાસનો અમૂલ્ય દહાવો લીધો હતો.

❏ મહા તથા ચૈત્ર માસની યાત્રાપ્રવાસના દાતાશ્રીઓ ❏

(૧) શ્રી સાકરચંદ મોતીચંદભાઈ શાહ	મુંબઈ
(૨) શ્રી કાંતિલાલ રતિલાલ સલોત	ભાવનગર
(૩) શ્રી પોપટલાલ સ્વજીભાઈ સલોત	ભાવનગર
(૪) શ્રી ખીમચંદભાઈ પરશોત્તમદાસ શાહ	ભાવનગર
(૫) શ્રી વનમાળીદાસ ગોરધનભાઈ શાહ	મુંબઈ
(૬) શ્રી કપૂરચંદ હરીચંદ શાહ (માચીસવાળા)	ભાવનગર
(૭) શ્રી હરીચંદ ઝવેરભાઈ શાહ	ભાવનગર
(૮) શ્રી વૃજલાલ ભીખાલાલ શાહ (દલાલ)	ભાવનગર
(૯) શ્રી નાનચંદ તારાચંદ શાહ	મુંબઈ
(૧૦) શ્રી ખાબુલાલ પરમાજીદાસ શાહ	ભાવનગર

પ રિ શ્ર મ

પરિશ્રમ એટલે પ્રતિભાને વિકસાવનાર પારસમણિ.... પ્રતિભાના વિકાસમાં પરિશ્રમ અનિવાર્ય છે. પરિશ્રમથી દરેક કાર્યો સિદ્ધ થાય છે પ્રારબ્ધ ઉપર આધાર રાખી બેસી રહેનારને સફળતાનું શિખર પ્રાપ્ત થતું નથી....

પરિશ્રમ એટલે માત્ર શારીરિક મહેનત જ નહિ, પરંતુ આત્મવિશ્વાસ સાથે એને વળગી રહી પરિણામ મેળવવાની તાલાવેલી....

કહેવત છે કે “ સિદ્ધી તેને વરે જે પરસેવે ન્હાય ”. સિદ્ધીના શિખરે સર કરવા માટે પરિશ્રમના પગથિયા અનિવાર્ય છે....

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

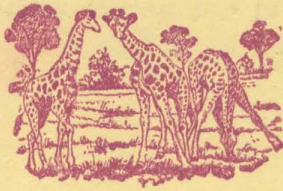
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરની ગત તા. ૭-૩-૬૬ ને રવિવારના રોજ નવી વ્યવસ્થાપક સમિતિની ચૂંટણી યોજવામાં આવી હતી, જેમાં નીચે મુજબના હોદ્દારો તથા કારોબારીના સભ્યશ્રીઓ સર્વાનુમતે ચૂંટાયેલા બહાર થયા હતા.

૧	શ્રી પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ	પ્રમુખશ્રી
૨	શ્રી દિવ્યકાંત મોહનલાલ સલોત	ઉપપ્રમુખશ્રી
૩	શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીવાળા	મંત્રીશ્રી
૪	શ્રી ચીમનલાલ વધમાન શાહ	મંત્રીશ્રી
૫	શ્રી ભાસ્કરરાય વૃજલાલ વઝીલ	મંત્રીશ્રી
૬	શ્રી હસમુખભાઈ જે. શાહ	ખજાનચી
૭	શ્રી કાંતિલાલ રતિલાલ સલોત	સભ્યશ્રી
૮	શ્રી પ્રવિણચંદ્ર જગજીવનદાસ સંઘવી	સભ્યશ્રી
૯	શ્રી ચીમનલાલ ખીમચંદ શેઠ	સભ્યશ્રી
૧૦	શ્રી ખાંતિલાલ મુળચંદ શાહ	સભ્યશ્રી
૧૧	શ્રી નટવરલાલ પ્રભુદાસ શાહ	સભ્યશ્રી
૧૨	શ્રી જસવંતરાય ચીમનલાલ ગાંધી	સભ્યશ્રી
૧૩	શ્રી અરવિંદભાઈ અંદુલાલ બુટાણી	સભ્યશ્રી
૧૪	શ્રી રસેશકુમાર મહાસુખરાય શાહ	સભ્યશ્રી
૧૫	શ્રી પ્રતાપરાય અનોપચંદ મહેતા	સભ્યશ્રી
૧૬	શ્રી ભૂપતરાય નાથાલાલ શાહ	સભ્યશ્રી
૧૭	શ્રી હર્ષદરાય અમૃતલાલ સલોત	સભ્યશ્રી

Shree Atmanand Prakash □ માય-એપ્રિલ-૯૯ □ Regd. No. GBV. 31

સંપ એટલે જંપ

નિર્બલા અપિ સંયુક્તા,
 ષવન્તિ સફલોદયમાઃ ।
 વિશુક્ત્વલાસ્તુ યોદ્ધારઃ,
 પતન્તિ બલિનોઽપિ હિ ॥

卐

❑ નિર્બલ પ્રજા પણ સંયુક્ત બળવાળી
 હોય તો પોતાના ઉદયમમાં સફળતા
 મેળવે છે, જ્યારે બલવાન યોદ્ધાઓ
 પણ કુસંપને લીધે થરાભવ પામે છે
 અને પડે છે.

卐

❑ Even efforts of a weak
 nation, if united, are crow-
 ned with success, while
 great warriors, if disunited,
 suffer defeat and fall.

પ્રતિ,

From,
 શ્રી આત્માનંદ મકરા
 હ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
 આરંગેષ્ટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
 પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર
 મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર

